

Libris.RO

Respect pentru oameni și cărți

GRĂUNTELE
DE
NISIP

MIHAI TUDOR

EDITURA
CREATOR
BRAȘOV 2020

CUPRINS

PREFAȚĂ

MIHAI TUDOR

„Grăuntele de nisip” sau Omul cu noi valențe etice • 5

CAPITOLUL I - HĂRȚILE LUMII

Generațiile de sacrificiu • 9

Începutul sfârșitului sau sfârșitul începutului? • 14

O nouă viață • 20

Bățul și biciul • 26

Triumful neputinței

***Cercul vicios care blochează
dezvoltarea României • 34***

Cetatea asediată • 45

Cuceririle Occidentului • 52

Tradiția negativă • 59

Defetismul românesc și disciplina germană • 66

România așteaptă • 74

CAPITOLUL II - RĂDĂCINI

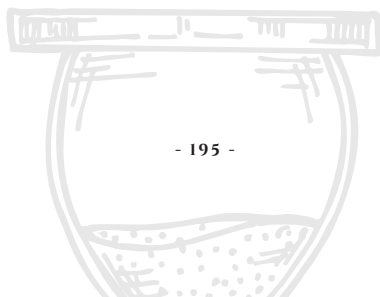
Cavalerii timpului pierdut • 81

Suferințele lui Prințșor • 89

Este omul funest? • 97

Grăuntele de nisip • 103

Prietena mea apa • 111

CAPITOLUL III - PASĂREA PHOENIX

***Izbăvirea* • 115**

***Secretul* • 128**

***Anonimul* • 134**

***Raiul Domnului* • 142**

***Printre măslini* • 152**

CAPITOLUL IV - OGLINZI

***De la minus la plus infinit* • 159**

***A fost odată Any* • 162**

***Iubirea din oglindă* • 166**

***Lecția* • 170**

CAPITOLUL V - TRECUT ȘI VIITOR

***Pădurea roșie* • 177**

***Quo vadis Domine?* • 180**

***Regatul de Mijloc* • 185**

***Creația* • 187**

POSTFAȚA

MIHAI V. TUDOR

IPOSTAZE ALE VREMII

sau Grăuntele de nisip

***- ca un manual de filosofie* • 191**

CAPITOLUL I

HĂRȚILE LUMII

Generațiile de sacrificiu

Dubito, ergo cogito;

cogito, ergo sum.

René Descartes

Tineretul este o forță și un capital de energii intelectuale și fizice fiind în mod normal valorificat și exploatat sub forma sa cea mai utilă și benefică. Statul le asigură condiții optime de dezvoltare și perfecționare a acestor capacități și înzestrări, beneficiază de gratuități și facilități în așa fel încât acest rezervor să servească țării cu capacitatea sa maximă.

Din păcate, într-un stat neevoluat cum este țara noastră, lucrurile nu se apropie nici pe departe de acel normal prezentat anterior. La noi haosul și indisciplinarea au înlocuit stabilitatea și ordinea, inflația continuă să bulverseze cetățeanul de rând, iar destabilizarea socială generează tot mai multe crime, violuri, jafuri, furturi și escrocherii de tot felul, transformând-o într-o „El Dorado” pentru pleava lumii însetată de a-i suga trupul

deja slăbit și mutilat de o istorie potrivnică și nedreaptă. Am intrat în bursa pieței „negre” fiind loc de desfacere sau țară de tranzit a unor „afaceri” fabuloase cum ar fi: traficul de droguri, de arme, cu carne vie sau proxenetism. Economia zace ca un hoit, agricultura nu se poate face de vârsta a III-a fără utilaje și semințe, în timp ce latura spiritual-educativă plutește în negura uitării.

În condițiile date trebuie să supraviețuiești în acest „ocean” plin de „pești răpitori” și „rechini” cu sau fără colac de salvare, iar dacă nu știi să „înnoți” sau să te ferești să nu fii „mâncat” de această „faună”, urmează calea frecventă a emigrării.

Revenind însă la tineri în România, paradoxal sunt una dintre categoriile sociale defavorizate.

Fără ajutor din partea statului care neglijează aspectul moral și educativ și poate fără sprijinul și încurajarea familiei se văd în imposibilitatea de a-și croi un drum în viață, de a privi cu încredere în viitor. Acesta este primul pas al descumpănirii și dezorientării cu posibile urmări nefaste atât în plan personal, cât mai ales în plan social. De această situație socială precară și nesigură, dar mai ales de lipsa unor măsuri ferme care să combată eficient acest flagel al societății moderne profită, dezvoltându-se și organizându-se tot mai eficient în ultimii ani, cea mai periculoasă și în același timp cea mai distructivă structură, o adevărată organizație clandestină transnațională din care până nu demult nu făceam parte - mafia drogurilor.

Un pericol major îl constituie și tendința tinerilor de a adopta stiluri de viață și obiceiuri noi din dorința de

a fi recunoscuți de societate și de a se putea simți cât mai aproape de viața din Occident. În consecință, ascultă manele (termen generic ce definește starea de spirit actuală și aspirațiile ei adică banii, femeile frumoase și mașinile scumpe), urmăresc cu asiduitate programele posturilor comerciale de muzică MTV, KissTV sau Utv, sunt influențați de filmele violente cu care sunt tentați să creadă că se identifică, răspund comerțului, vestimentației și limbajului pornografic și cad des în perfida și înșelătoarea capcană a consumului de tutun și băuturi alcoolice.

Copiii străzii și aurolacii, cuvinte intrate deja în peisajul autohton postrevoluționar, reprezintă o altă gravă problemă socială. Deși s-au făcut și se fac numeroase încercări de a-i ajuta - amintesc aici azilele și cantinele construite, generoasele eforturi făcute de Direcțiile județene pentru protecția copilului și a organizațiilor naționale și internaționale de caritate, fără a mai adăuga și fondurile comunitare substanțiale alocate în acest scop, nu ne putem încă mândri cu rezultate mulțumitoare din cauza mirajului continuu pe care îl exercită strada.

Nu trebuie să trecem cu vederea nici numărul alarmant de mare al copiilor abandonați din casele de copii. Cauzele le știm cu toții și nu cred că ajută nimănui să arătăm cu degetul sau să stabilim vinovații, ci cum și mai ales ce putem face pentru a-i preveni extinderea și a rezolva cât mai grabnic motivele care îi determină agravarea. Altfel, în loc să avem tineri de nădejde ai societății, profesioniști în meseriile lor, vom avea în

continuare oameni frustrați și neajutorați cărora cu atâtă ușurință ne-am obișnuit să le întoarcem spatele și să-i considerăm iremediabil pierduți. Victor Hugo spunea: „un copil pe care îl instruiem este un om pe care îl câștigăm”.

Totodată o atenție sporită trebuie acordată adopțiilor internaționale, a căror cerere în continuă creștere poate deveni paravanul unor interese imorale și cu profituri financiare însemnate (trafic de organe, prostituție infantilă).

Tinerii încearcă să se substituie cotidianului atât de apăsător căutând în jurul lor raza de soare prin care pot avea o altă viață, mai intensă și plină de experiențe și senzații mereu noi și extrem de provocatoare.

Discoteca care înlocuiește balul de altădată este cel mai bun exemplu în acest sens. Cluburile sunt de asemenea preferate. Zilele de naștere și onomasticele ocupă de mult un loc important. Internetul, ținând pasul cu rigorile societății moderne, prin bogatele și variatele sale posibilități - rețele de socializare, muzică, jocuri, filme, știri - a ajuns să facă parte din preocupările lor curente.

Cel mai popular loc de întâlnire rămâne însă barul. Aici se pune „țara la cale”, analizându-se aprins realitatea înconjurătoare. Unii dintre tineri preferă instruirea și cunoașterea în locul distracției.

Cum aminteam la începutul expunerii mele, în țările dezvoltate se investește foarte mult în acest segment social atât de important pentru progresul unui stat.

Instituțiile abilitate din țara noastră: Guvernul, Parlamentul, ministerele de resort au suprema datorie și responsabilitate morală de a găsi și pune în aplicare, fără amânările și tergiversările cu care ne-au obișnuit, cadrul legislativ corespunzător pentru stimularea studiului și performanței prin asigurarea condițiilor și facilităților necesare pregătirii și formării lor profesionale, dar mai ales prin crearea instituțiilor capabile să ajute la afirmarea și desăvârșirea lor socială.

Dacă vor fi în continuare ignorați, întrebarea retorică a lui Hamlet din piesa lui Shakespeare cu același nume: „A fi sau a nu fi” devine tot mai actuală. Ei merită și trebuie să aibă înțelegerea și suportul nostru, al întregii societăți.

Până nu va fi prea târziu...

Începutul sfârșitului sau sfârșitul începutului?

Trebuie să preluăm din trecut

focul, nu cenușa.

Jean Jaurès

Când am ales acest subiect, deosebit de vast și de complex, am încercat să surprind anumite aspecte din dinamica alcătuirii și desfășurării procesului politico-economic al lumii în continuă definire și căutare de sine, măcinată de conflicte sângeroase, foamete, boli necruțătoare, catastrofe naturale devastatoare și sărăcie dezumanizantă, căutând să înțeleg și să explic starea de lucruri actuală și să redau, în măsura posibilităților, potențiala evoluție și desenare a configurației mondiale viitoare.

Rog distinșii cititori să aprecieze singuri cât de bine am reușit să analizez și să tratez aspectele amintite, ținând în același timp să subliniez că nu am nici pe departe pretenția de a mă considera specialist sau cunoscător în domeniu, totul limitându-se la intenția, sper eu binevenită și de apreciat, de a-mi exprima și canaliza energia și entuziasmul, atribute sigure și ferme ale patosului tinereții, în slujba unui scop nobil și bun,

acela de păstrare și menținere neconținută a interesului pentru lumea în care trăiești și a responsabilității necesare ce ar trebui să se oglindească și să se repercuteze în și din fiecare dintre noi.

Lumea contemporană așa cum o văd și mi se înfățișează are dintotdeauna o trăsătură fundamentală: supraviețuirea.

Parametrii în care ființează și după care își conduce existența sunt variați și diferiți, de la cei de natură climatică și de relief, până la cei economici și politici, specifici zonei de obârșie. Toate statele depind și își construiesc viitorul în funcție de realitățile factorilor geopolitici care le reprezintă. Unele dintre ele sunt avantajate din acest punct de vedere (vezi țările din jurul Golfului Persic, Rusia sau Statele Unite ale Americii), iar altele sunt vitregite de soartă (continentul negru - Africa).

După cum menționam anterior, singura și evident unica rațiune și regulă care întreține vie și alimentează scânteia civilizației și a progresului este lupta pentru supraviețuire. Prin supraviețuire înțeleg capacitatea și posibilitățile umane și materiale de care trebuie să dispui pentru a-ți putea apăra și proteja valorile și tradițiile culturale, istorice și religioase identitare și de a ști să le conserve și să le perpetuezi pentru viitor.

Această continuă luptă pentru asigurarea existenței, haotică și dezorganizată uneori, crudă și nemiloasă aproape de fiecare dată, gravitează și își găsește rațiunea în singurul lucru datorită căruia a reușit întotdeauna

să-și justifice și să-și împlinească destinul hărăzit de Creatorul său – banul sau, mai bine zis, nervul sensibil din măseaua stricată a umanității.

O să vă întrebați de ce măsea stricată și cine a cauzat deteriorarea sa. Foarte simplu, același drăcușor care are grijă să-și bage coada acolo unde poate și îi este permis și unde Divinitatea nu a reușit să ajungă.

Voi merge mai departe afirmând că măseaua este atât de cariată, iar durerile atât de acute, încât intervenția pentru tratarea nervului rebel, obraznic și arogant nu numai că este dificilă, dar survine deja prea târziu.

Avem așadar tabloul complet al lumii în care trăim, o lume superficială, mediocră, la fel de înstrăinată pe cât este de depersonalizată, incapabilă să comunice și să se exprime sufletește datorită intensei informatizări și tehnicizări care o transformă în simplu executant, precis și exact în tot ceea ce face, dar lipsit de sentimente și căldură umană, suferind de comoditatea și blazarea confortului și a standardelor materiale înalte, exponente ale cursului și ale mecanismelor extrem de rudimentare și de facile care o pun în mișcare, adică proporția și raportul dintre cerere și ofertă, piață și consum, varietate și diversitate alături de nevoi și gusturi. În centrul acestei mașinării de făcut bani, prins ca într-un clește, se află, cine altul, decât onor publicul, cumpărătorul umil și serviabil, nevoit să trudească din greu pentru a învârti și roda roțițele și piesele ansamblului în sensul de a munci mai mult, respectiv a produce mai mult, pentru ca, în final, să ajungă să consume mai mult în beneficiul

și spre satisfacția statului atotputernic și a sistemului său profitabil care-i înghit și atrag resursele și energia. Astfel, publicul devine receptiv, chiar dornic în fața provocărilor și a tentațiilor de tot felul cu care reușește atât de ușor să fie ispitit sub forma și la dimensiunea monstruoasă și cinică actuală de către ceea ce ne-am obișnuit să denumim simplu societatea de consum: senzaționalul, frivolitatea, vulgaritatea, pornografia și prostul gust.

De fapt, putem spune că arena actuală a înlocuit gladiatorii din Antichitate cu alții mult mai pretențioși și la fel de ambițioși în a-și atinge visurile de mărire și favorurile, însă spectacolul în sine rămâne în esență același, adică pâinea și cirul cu care odinioară împărații romani își mențineau puterea și potoleau setea de sânge și de distracție ale supușilor barbari s-au transformat în prezent într-un imens show mediatic, o uzină uriașă care vinde și promovează vise, iluzii, dorințe refulate și interese ascunse ale păpușarilor care-și construiesc carierele și imperiile pe seama și cu largul concurs al inocenței, ignoranței și a naivității majorității de bună-credință.

Important este ca „produsul” să se vândă bine și să fie cerut. Nu mai contează consecințele sau mijloacele, de multe ori murdare și obscure, folosindu-se manipularea și dezinformarea atâta timp cât scopul propus este îndeplinit. Orice lucru poate fi în acest mod perfect adaptat și implementat, de la războaie și conflicte etnice și religioase, la produse cu preț de dumping subcalitative,

vedete media și personalități politice și publice cunoscute și remarcate îndeosebi prin imaginea pe care încearcă să și-o creeze sau care le este atribuită, decât prin realizări și calități de ordin profesional și moral, sau debușee comerciale atent mascate în spatele globalismului onest și echitabil.

Totul este de vânzare dacă poate fi comercializat și valorificat. Sub acest slogan putem sintetiza spiritul și atmosfera definitorii pentru concepția și modul de viață indispensabile vremurilor trăite, adevărata identitate a noului univers uman ce se scufundă sub propria greutate și inconștiență, distrus și salvat deopotrivă încă de la începuturile apariției sale de lăcomia, vanitatea, intoleranța, dar și tenacitatea, pasiunea și geniul său.

Acum, poate mai mult ca niciodată, omenirea, atât de divizată astăzi, cu poli de putere antagonici, cu o nouă viziune și filosofie a relațiilor și sferelor sale de influență politice și economice, cu un potențial militar, nuclear, atomic și biologic în plină expansiune ce amenință speranțele de pace în viitor, cu o bruscă stagnare a economiei mondiale, confruntată cu șomaj ridicat, competiție bazată pe concurență neloială, inegală și agresivă, marcată de decalaje și dezechilibre legate de forța de muncă, mijloacele de producție, rentabilitatea produselor și îngreunarea sau chiar blocarea accesului pe piețele de desfacere și o gravă lipsă de discernământ în relația cu Natura și mediul înconjurător și implicit a resurselor necesare traiului și vieții are nevoie de revenire la vechile valori, principii și tradiții de moralitate și cinste

în deplină armonie cu Natura-Mamă. Respectând și interpretând corect și nepărtinitor preceptele și canoanele religioase și bisericesti, dar, mai ales, îndreptându-se și concentrându-se asupra lucrurilor trainice și durabile, va putea înlocui în viitor amatorismul și kitsch-ul care și-au făcut loc și de care este impregnat cotidianul obișnuit.

Întrebarea din titlu nu este nici retorică și nici întâmplătoare, ea poate deveni, dacă nu este deja, de strictă și stringentă actualitate.

Dacă ura, violența de orice fel, intoleranța și discriminarea vor întuneca în continuare rațiunea și judecata umană, sămânța și sâmburele speranței și al dragostei nu vor putea să încolțească și să iasă la lumină. Tot ce ne rămâne de făcut în continuare este să avem încredere în dorința și năzuința nestrămutată a omului de a se autodepăși și de a-și propune și realiza obiective și țeluri cel puțin la fel de îndrăznețe și de temerare ca până acum și să ne căutăm viitorul, lucru din păcate mai puțin conștientizat și materializat până acum, în eforturile concentrate ale forței și puterii Credinței întregite și completate cu ultimele descoperiri ale științei.

Și, înainte de toate, să nu încetăm a ne ruga ca timpul să fie suficient de răbdător cu noi...